

постоли не споменвали нищо за това, но увѣрявали свѣтъ-тъ че съ пары ся отвараля врата-та на рай-тъ слѣдъ смъртъ-тъ. Мнозина гледали съ отвращеніе на търговіж-тъ на Тецела и другари-тъ му ; но, като виждали че тя была разрѣшена отъ Папж-тъ, тѣ не смѣяли да ся противять срѣщу неѣж.

Лутеръ пламнѣлъ. Той начнѣлъ да проповѣдва, че никакво дѣло на Церквж-тъ не може самò по себе да избави отъ наказаніе за грѣхове-тъ имъ онѣзи, които Христосъ не спасе чрѣзъ вѣрж и покаяніе — което значи напусканіе на грѣхове-тъ и отвращеніе отъ всѣко зло. Тецель и сподвижници-тъ му ся ядосали люто на Лутера. Борба-та зела голѣмъ размѣръ. На 31-й Октоврій, 1517, на празникъ-тъ Всѣхъ Святыхъ, когато множество поклонници ся стекли въ Виттембергскж-тъ церквж, Лутеръ приковалъ на церковны-тъ врата една книга съ 95 прѣдложенія, въ които той напалъ индулгенціи-тъ, и излагалъ истинно-то ученіе на евангеліе-то. Той ся изразявалъ твърдѣ скромно и пристойно въ тѣзи прѣдложенія, и искавалъ почитаніе-то си къмъ папскы-тъ владыцы.

Прѣписи отъ тѣзи прѣдложенія ся рас-